

Jussi **ADLER**
OLSEN

Host

MALÉ
PIKANTNÍ
VRAŽDY

*Dvě povídky od oblíbeného autora kriminální série
o kodaňském policejním oddělení Q*

JUSSI ADLER-OLSEN
MALÉ PIKANTNÍ VRAŽDY

Jussi **ADLER**
OLSEN

Brno 2019

MALÉ
PIKANTNÍ
VRAŽDY

Små diskrete drab & Sprækken © Jussi Adler-Olsen
and JP/Politikens Hus A/S København 2019
in agreement with Politiken Literary Agency
Cover design © FAVORITBUERO, Munich
Translation © Kristina Václavů, 2019
Czech edition © Host — vydavatelství, s. r. o., 2019
(elektronické vydání)
ISBN 978-80-275-0068-0 (Formát PDF)
ISBN 978-80-275-0069-7 (Formát ePub)
ISBN 978-80-275-0070-3 (Formát MobiPocket)

MALÉ PIKANTNÍ VRAŽDY

Lars Hvilling Hansen byl nájemný vrah, ovšem poněkud pikantnějšího druhu, řečeno jeho slovy.

A jak už to tak v životě bývá, k jeho profesi ho přivedla jedna jediná věta.

„Stal se z tebe nudný patron, Larsi, už na tebe nemám náladu,“ pronesla jeho nijak zvlášť zajímavá manželka, než ho opustila. Zůstala po ní nepříjemná pachuť, protože Larsovi nějak uniklo, kam až jejich manželství dospělo.

Musel proto žít dál s přívlastkem „nudný“, zatímco se pokoušel přijít na to, jak by ho průměrný příjem z předčasného důchodu a deset let starý Opel Rekord mohly bezpečně provázet životem, když žena shrábla všechny peníze a ujala se i pěkné řádky chlapíků s dokonale zastřiženými vousy, kteří byli daleko zajímavější než Lars.

Nudný, říkala, a to slovo ho žralo.

Přemýšlel, jak se jí pomstít. Menší návštěvou u jejích potenciálních milenců s upilovanou kulovnicí v ruce. Zřídí si facebookový účet s manželčinými soukromými fotografiemi z doby, kdy byla ještě oplácaná a daleko méně ješitná, než je teď. Zalije jí kyselinou čerstvě založené záhonky muškátů u řadového domku, který byl až donedávna psaný na něho.

Nudný! Co na tom taková trestná výprava provázená rizikem, že ho zatknou, změní? Bude snad

zajímavější, když skončí za mřížemi? Nový život mezi násilníky a podvodníky by byl jistě exotičtější než ten současný, jenže on sám by zůstal pořád stejně nudným patronem.

Larsovi trvalo dlouho, než pochopil, kde se to slovo vzalo. Že by se mohlo jednat o jeho názory, postoje nebo způsob oblékání? Neměl ponětí, protože v tomto smyslu se k jeho osobě nikdo nikdy nevyjadřoval. Takže si v knihovně přečetl časopis *Euroman*, zeptal se na radu redaktorů v rubrice Nad dopisy čtenářů, podrobně nastudoval vypracované hrudníky mužů v *Hotelu Paradise* a v dalších televizních zábavních pořadech, ve kterých vystupovali mladíci s vyrýsovanými svaly v priléhavých plavkách. A když nashromáždil dostatečné množství dojmů, stoupl si před zrcadlo, zatahal se za kůži na pupku a jednou provždy se rozhodl, že slovo „nudný“ v zásadě musí souviset s jeho zevnějškem.

Proto jednoho krásného dne váhal před rozkošným kadeřnickým a kosmetickým salonem, k jehož návštěvě lákaly černobílé fotografie charismatických mužů s vybělenými zuby, které slibovaly, že se člověku povede hned lépe. Za odpovídající cenu, pochopitelně.

„Udělejte se mnou, co chcete, hlavně ať jsem zajímavý,“ odhodlal se říct lehce zženštilému majiteli